

[Handelsministeren.]

Marts 1928 om Driftslaan til Industrivirksomheder. Lovforslaget har været behandlet i det andet høje Ting og er dør enstemmigt vedtaget. Som det vil erindres, blev der under 31. Marts 1928 gennemført en Lov, hvorefter der for Finansaarene 1927—28 og 1928—29 af Erhvervenes Laanefond blev stillet et Beløb paa 2 Mill. Kr. til Raadighed for Ministeren til Udlaan i Henhold til nævnte Lov, og saaledes at det i det første Finansaar 1927—28 ikke anvendte Beløb kunde overføres til det andet Finansaar og anvendes efter de i Loven fastsatte Regler udover de 2 Mill. Kr., der var bevilget for dette Aar. Loven traadte imidlertid først i Kraft den 31. Marts 1928, saaledes at det samlede Beløb paa 4 Mill. Kr. faktisk kun har været til Raadighed i Finansaaret 1928—29. Der er behandlet en Del Andragender i dette Aar, hvad der blev gjort nærmere Rede for i Bemærkningerne til Lovforslaget, da det blev fremsat i det andet høje Ting. Men Forholdet er det, at der stadig kan ventes at komme en Del Ansøgninger, og adskillige af de Laaneansøgninger, som allerede er kommet frem, er endnu ikke behandlet færdig. Under Hensyn til, at det var Hensigten, at Loven skulde virke i 2 Aar, har jeg ment det rigtigt at søge Forlængelse af den et Aar endnu, saaledes at man nu færdigbehandler de Andragender, der er indkommet, og tillige kan behandle de Ansøgninger, som endnu ikke er indkommet, men kan ventes i Løbet af den kommende Tid. Blandt de Virksomheder, som jeg særlig kunde tænke mig, at man skulde yde Støtte ud over den fastsatte Tid, er Industrivirksomheder, som ikke hidtil har været drevet her i Landet, afgrænsede Industrigrene, som er Genstand for Saneringsbestræbelser, og Virksomheder, som allerede har modtaget Støtte. Der stilles derfor Forslag om, at Lovens Gyldighed forlænges indtil Udgangen af 1929—30, og jeg skal anbefale dette til det høje Tings Velvillie.

Det andet Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, er Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 89 af 31. Marts 1928 om Driftslaan til Haandværkere. Her er Forholdet et tilsvarende. Der blev vedtaget en Lov i Fjor, som blev sat i Kraft den 31. Marts 1928, hvorefter der i Finansaarene 1927—28 og 1928—29 af Erhvervenes Laanefond skulde stilles et Beløb af 1 Mill. Kr. til Raadighed til Udlaan i Henhold til den Lov, jeg nævnte, saaledes at der i det første Finansaar kunde stilles 1 Mill. Kr. til Raadighed, som, hvis de ikke blev brugt, kunde overføres til det andet

Finansaar. Der var altsaa praktisk talt i 1928—29 2 Mill. Kr. til Raadighed, men heraf er ikke brugt særdeles meget. Der er adskillige Ansøgninger, som er uafgjorte, og man kan stadig vente, at der kommer nye Andragender ogsaa her. Under Hensyn til, at Forudsætningen for Loven har været, at Loven skulde være i Kraft i to Aar, foreslaas det da, at den forlænges ud over April 1929, saaledes at den bliver gældende i Finansaaret 1929—30.

Ogsaa dette Lovforslag vil jeg gerne anbefale til det høje Tings Velvillie.

Jensen-Stevns: Paa Partiet Venstres Vegne skal jeg tillade mig at anbefale begge de to nu foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Fremme i det høje Ting. Det fremgik af Ministerens Forelæggelsestale, at den Periode, i hvilken disse to Love har været i Kraft, ikke er to Finansaar, men kun 11 Maaneder af indeværende Finansaar. Det er derfor forstaaeligt, at Ministeren har ønsket Lovene forlænget for endnu et Finansaar, og at han har ønsket, at Forlængelsen skulde ske paa det Grundlag, hvorom man en Gang er enedes, idet den Periode, i hvilken Lovene har virket, har været saa kort, at man ikke har kunnet indhøste nogen Erfaring, paa Grundlag af hvilken man kunde skride til Ændringer i det, man er blevet enig om. Jeg skal derfor, som sagt, paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslagene til hurtig og velvillig Fremme.

Ludvig Christensen: Ja, det er rigtigt, at begge Lovene kun har været i Kraft saa kort, at man vel ikke fuldt ud kan gøre op, hvordan de vil komme til at virke, men man har dog en Antydning i de mange Afslag, der er givet. Det ser ud til, at der i Virkeligheden ikke vil blive Brug for de Beløb, der her er Tale om, efter de Regler, hvorefter Laanene ydes. Dermed mener jeg dog ikke, at man ikke skulde stille dem til Raadighed. Men jeg har af Forhandlingerne i det andet høje Ting set, at man dør har været inde paa, at de Udvalg, der administrerer Lovene, vistnok gaar lidt for strengt til Værks, hvor der er Tale om at drage Grænsen for, hvad der er konkurrerende Virksomheder, og hvad der ikke er konkurrerende Virksomheder; og hvis der er noget i den Kritik, der er fremsat i det andet høje Ting, vilde jeg meget henstille til den højtærede Minister at se lidt nærmere paa dette, for saa længe i alt Fald der er Midler til Raadighed i Henhold til Lovene, vil det være urimeligt ved en for streng Fortolkning af de Bestemmelser, hvor-